

1/2 IVOT V "LÁ•SKOPRÁ•ZDNU" - PO LÁ%TECH

Pondělí, 10. října 2016

Jsou to už víc jak čtyři roky, co jsmečetli první dopis od Zdenky... Uplynulo hodně víkendů od té doby. Pro mě píškarce víkendů? Přeměte si ten smutný dopis, který končí: "Nejsem spokojená, ale nevím, jak situaci změnit, ani bych ublížila. A tak žijeme v jakési symbióze, ex se o dům stará přes týden, já o víkendech dělám to, co vždycky. Ale nejsem spokojená." Nyní jsme dostali pokračování - ale je smutné...

Milá Danielo, sama mám ráda, když do tebe přiběhnu do konce, proto přidávám kousek k tomu, co jsem nakousla v roce 2012. Konec to ale není, tedy doufám. Krátce po tom, co jsem do "Kudlanky" napsala, jsem zakoupila byt v Praze. Chtěla jsem zažít sama a lépe. No, moc se mi to nepodařilo. Momentálně v tomto bytě přebývá moje dcera s vnučkou a svým partnerem, a k tomu se přidá drahý tatínek. Abych byla spravedlivá, došlo k tomu z finančních důvodů. Bývalý manžel stále přispívá na chod mého (jeho...) domu a na si v Praze k odchodu brigádku. Z bytu jsem odešla a bydlím v práci. Na víkendy stále pravidelně jezdím "domů"...udělat věci, co je třeba. Co se změnilo jsem já. Možná se to stalo stresem, možná špatným stravováním... onemocněla jsem rakovinou. Nemíním podlehnout, nic si z nemoci nedělám. Ostatně, i kdybych nevydržela moc dlouho, nemám strach. Věřím, že je ještě hodně krásných zážitků, jen na ně je třeba mít dost sil. Posílám vám všem spoustu tepla do duše a zase se ozvu, ZDENA